

Список літератури.

1. Білоус М. В. Програма оздоровлення території України від сказу на 2008–2015 рр / М. В. Білоус // Державний комітет ветеринарної медицини. – Київ, 2014. – № 7. – С. 34.
2. Щербак Ю. Н. Епидемиологія бешенства природного типу / Ю. Н. Щербак. – Київ, 1982. – С. 19-25.

НЕСТЕРОЇДНІ ПРОТИЗАПАЛЬНІ ПРЕПАРАТИ ЗА ЛІКУВАННЯ ЗАПАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ

А.М. ТИШКІВСЬКА, студентка 3 курсу,

Р.В. Шаганенко (науковий керівник)

e-mail: Doe22@ukr.net

Білоцерківський національний аграрний університет

Нестероїдні протизапальні препарати (НПЗП) – група різних за хімічною структурою лікарських препаратів (переважно похідні кислот), що мають протизапальну, анальгетичну, жарознижувальну й антиагрегантну дії.

Механізм протизапальної та анальгезуючої дії – пригніченням активності ЦОГ (ключового ферменту метаболізму арахідонової кислоти), зниженням синтезу простагландинів (ПГ), гальмування активності ЦОГ-2, гальмування перекисного окиснення ліпідів, стабілізація лізосомальних мембран, гальмування процесів утворення макроергічних зв'язків у процесах окисного фосфорилування, інактивацією інших медіаторів запалення (брадикінін, лімфокінін, лейкотрієни, фактори комплементу й ін.).

Жаропонижувальний ефект проявляється у зниженні швидкості передачі імпульсів в центрі терморегуляції (ядра гіпоталамуса), блокується цілий ряд реакцій, в результаті чого підвищується процес тепловіддачі, і знижується теплопродукція.

Спектр побічних ефектів НПЗП – шлунково-кишкові ускладнення, виразки, гострі множинні ерозії, затримка натрію та води і, як наслідок, підвищення артеріального тиску; схильність до кровотеч; алергічні реакції, ураження печінки.

Переваги даних препаратів – вони проявляють свою дію безпосередньою у вогнищі запалення, стимулюють наднирники і гіпофіз, діють антипіретично та болезаспокійливо, стимулюють імунний захист організму.

Висновок. Сьогодні НПЗП широко використовують для лікування запальних процесів різного генезу які часто супроводжуються запаленням.

Список літератури.

1. Мозгов И.Е. Фармакологія / И.Е. Мозгов. – М.: Агропромиздат, 1985. – 416 с.